

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Caroli Scribani[i] Amor Divinvs

Scribanius, Carolus

Mogvntiæ, 1616

Cap. IX. Votum cruci Saluatoris nostri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46242)

dis, nihil homini tam prosperè concessum, quin ei admistum sit aliquid molestiarum, vt etiam in amplissima quaque lætitia subsit semper aliqua non leuis querimonia, coniugatione quadam mellis & fellis. vt dictum bene, *Vbi vber ibi tuber*; ita & in diuini, miscetur dulcibus acerbis, quam diu hic animam trahimus. At vbi emissi in magnum illum diem puræque lucem, reddemur nobis decussis durioribus; æternoq; suauis nexu, omni lachryma siccata, omni suspirio demesso, omni mœrore deterlo iungemur amoris. Ita eueniat mihi, vt hic clavis, ibi in omnem æternitatem beata associatione configar amoris meo.

CAPVT. IX.

Votum cruci Saluatoris nostri.

Quam mereor pœnam, cum tu mihi
caussa salutis,

Impi

AMOR DIVINVS. 299

*Impius immerita sim tibi causa necū?
Tu pretium culpa, scelerisq; & criminis
insons.*

*Nam si elus omne meum est, pœnaq; so-
la tua est.*

*Hein; hi quid feci? quò me furor improbus
egit?*

*Odolor! & crux stat crimine fixa meo:
Et meus in media Christ^o lacerabitur ara,*

*Et sceleris tanti caussa superstes ero?
Aut si fortè mori tibi stat sententia Chri-
ste,*

*Crux ferat vna duos : mors ferat vna
duos.*

*Ita fiat dilecte mi. Crux vna duos, i-
mò non iam duos; sed amplectatur;
cingat, extendatq; vnum, amoris
nexus vnum, vinculis clavisq; amo-
ris vnum. Felix vnitas, quam inter-
currens amor indissociando necit
vinculo. Quis me innectat hoc, cla-
uisq; è tam pugnantibus vnum sta-
tuentibus, vt coadunescant duo
hæc, ac concorporentur in corpus*

N 6 vnum,

300 CAROLI SCRIBANI

vnum, coalescant in animam vnam.
 Felix crux, cui nobili hoc vinculo, &
 tot per secula votis, optato innexi
 duo, vnum iam sunt, non duo, nulla
 æternitate soluendi, nulla ponendi.
 Iungere anima mea dilecto tuo, nec
 extra hunc amorem cruci suffixum
 sponsum maritum vè agnosce. Huic
 iungere nexu æterno, & iungere soli.

Salve ó mea crux tanti connubii
 paranymphus. Felix, beata. Quis mi-
 hi concedat fortunata metamor-
 phosi verte in te? vt eterna consocia-
 tione iungar dilecto Amori meo
 quod vbi consecutus fuero, an di-
 mittam quem amat anima mea? non
 si mille castra circumstent minita-
 bunda, non si inferorum exsurgant
 portæ, aut quæcumque vsquam ro-
 bora; non adeò si cælum ipsum in-
 tentet arma. Nulla me vis à dilecto
 separabit. Transfigant manus, for-
 tiùs etiam adnectar. Conterebrent
 pedes, potentiùs in hærebo. Tran-
 usi be

uerberent latus, validiùs infigar. Et non iam duo, vnū ero cum tot modis transfixo dilecto meo. Nam quo plura vulnera, quo vis externa maior, eò certùs innectar dilecto meo. Secent, diuidant, vnumq̄ue exsurgat vulnus corpus totum. Quò plura infixerint, plures validioresq̄ue nexus admouerint. Non separor. Ac ne æternitate quidem. Exerat fortuna quodcumque telum habet, deproinat infernus quidquid vbiq; armorum, deferat & calum quidquid minarum habet; nemo me dimouebit à dilecto tot nexibus firmato. Spolientur exarmenturq̄ue quotquot orbetoto armamentaria, & inurrant in vnum corpus. Omni maior ferrosus dilecto innexus. Quòd si negata mihi, felix optataq; in crucem commigratio: affigar saltem, & cum dilecto configar illi.

Asperior crux est? omni mihi purpura & pluma mollior est. Abite lecti, &

cti, & quidquid in mollitiem luxus
reperit. Nullus mihi lectus cruce hac
suauior est. ò configar! non minutis
tantùm ferreis, sed trabalibus, è cha-
lybe, aut adamante Vulcania incude
conflatis clauis, quos nulla in æuum
ætas aut potentia deneçtat. Optata
dies! qua confixus amori meo, mu-
tuo lauabimur, natabimus lachry-
mis, sudore, sanguine! cùm vno vin-
culo duo neçtentur, non iam duo,
sed vnus, indissociabili nexu vnus,
mutuaque sanguinum permissione
vnus.

Beata crux tot votis optata, quæ
me coniungat amori meo! felices
clauis tot lachrymis suspiriisq; exspe-
ctati, qui me innectant dilecto meo!
quid cessatis mallei, & vos Prætoria-
ni milites? ò nimis iam benigni, & in
pœnam lenti! etiam crudelitas man-
suescit, & leones feritatem ponunt?
quid amorem meum suffigitis soli-
tarium? date hoc saltem amori no-
stro,

stro, ne disiungar ab amato. Crudeles si negatis. Efferata benignitas quæ clauos & crucem negat, ne adnectar amori.

Si deliciarum, opum, gloriæque societatem deposcerem, aliquid dandum amori esset. Nunc cum clauos & crucem poscam, quæ hæc barbaries est, tormenta negare? nimirum nimis molles clauis sunt. Admouete quidquid in sæuitiam ingeniosa reperit crudelitas. Tantum adnectar amato. Pietas negat? crudele pietatis genus disiungi amato. Pietas est iungi, pietas sociari. Clavis, lancea, trabibus hoc fiat, nihil admodum interest: tantum iungar, fruarque tot votis, lacrymisque, non dissociando nexu, cruce clavisque firmato. O me felicem ter & amplius, quando adnectar tibi amor meus? quando infigam purpurata oscula sudoribus, lacrymis, sanguine mysta: tibi terror. nullus in amore dolor est, si illi iungar.
disiungi

disiungi dolor est ; adnexo gaudia
 manent. Quibuscumque adnectar,
 nil moror. Etiam ignibus. audeo. Et
 inferorum flammis. Nam quid mihi
 tormenta ? nil sentit quicumque di-
 lecto adhæret, licet ignibus ardeat,
 æstuet fornacibus, & per omnia mē-
 bra currant tormenta. Amor occu-
 pauit artus, & totum possedit homi-
 nem. Sæuiant licet in corpus omnia
 pœnarum genera, si nō corpori suo,
 sed amato inhereat anima, quid sen-
 tiat corpus, non tam corpus quàm
 cadaueri ? ferocite carnifices. Anima
 si amato inhereat, nihil sentit. Crus in
 compede, manus in ignibus, corpus
 in craticula aut inter ardentis pru-
 nas, quid sentit cū mens dilecto
 adhæret ? unguis & candentes lami-
 næ, forcipes & ardentis tædæ, latera-
 que lambens flamma quid possunt
 cū animus in cælo est ? & non in
 cælo est, cū inhereat amato ? in am-
 bulante per corpus pœnæ, prospectā-
 da

da præbete viscera, sæuite in abdita
 naturæ, quid sentit corpus anima
 destitutum? & non destituitur, cum
 dilecto suo necitur non soluendo
 nexu? perge crudelitas. Tantùm iun-
 ge amato, & sæui. Æternumque sæui,
 modò æternùm iungar illi. Etiam in
 flammis & inferorum ignibus cæ-
 lum mihi est, si amato in illis iungar.
 Qui si negatur, etiam inter cælorum
 suprema infernus erit; si conceda-
 tur, inter inferorum infima cælum
 erit. Nolo gaudia sine dilecto: nolo
 cælum. Solus enim ille mihi cælum
 est. Abite Sancti; non amo vos sine
 illo. Procul gaudia; nulla mihi sine
 illo. Fruantur illis alii, adde honores,
 opes, delicias, & quidquid hic ma-
 gnum. Ego dilecto, & ille mihi,
 & æternùm illi, & mihi
 æternùm.